

РЕШЕНИЕ

№ 585

гр. София, 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10909** по описа за **2020** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на ОПП-СДВР срещу Решение № 165078 от 31.07.2020 г. по нахд № 849/2020 г. по описа на СРС, НО, 121 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 19-4332-026710/17.12.2019 г., издадено от началник група към СДВР, отдел Пътна полиция, с което на основание чл. 179, ал. 2, вр. с ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на Д. И. П. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева за нарушение на чл. 44, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата на касатора се оспорва решението на СРС, като необосновано, неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон и съдопроизводствените правила. Посочва, че в АУАН и НП е дадено ясно, точно и пълно описание на нарушението и наказаното лице не е възпрепятствано да разбере в какво се изразява санкционираното деяние. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът СДВР, отдел „Пътна полиция“, не се явява и не се представлява.

Ответникът по КЖ, чрез адв. В., оспорва КЖ и моли решението на СРС, да

бъде оставено в сила.

СГП изразява становище за неоснователност на КЖ.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба се явяват допустими, като подадени в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество е основателна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXI касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е за установено, че на 28.11.2019 г., около 11:40 часа в [населено място] на ул. „Й. Б.-С. (419) служители в СДВР отдел Пътна Полиция-СДВР били повикани за станало ПТП с посока на движение от [улица]към [улица]. На място те установили, че П. като водач на л.а.” Пежо 208” с рег. СВ8379НС собственост на [фирма], пред №21, поради недостатъчно разстояние при разминаване /в условие на съвина/ реализира ПТП с насрещно движещият се л.а. Мерцедес Ц180 с рег. СА9589РХ , респ., не е осигурил достатъчно странично разстояние при разминаване.

Водачите попълнили декларации, била изготвена скица на ПТП и съставен Протокол за ПТП№1772391/28.11.2019 г. с описани щети по двата автомобила „ляво огледало”.

Установеното било квалифицирано като нарушение на чл.44 ал. 1 ЗДвП, за което е съставен АУАН, връчен на нарушителя, подписан с възражение срещу констатациите в него и въз основа на същото е издадено НП, с което била наложена „глоба“ в размер на 200 лева.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове предвидени в чл. 34 от ЗАНН, но вмененото нарушение е недоказано, поради което е отменил НП, като незаконосъобразно.

В тази връзка настоящият състав, счита, че неправилно от страна на СРС е прието, че в случая не е доказано извършването на нарушение на чл. 44, ал. 1 от ЗДвП. След преглед на доказателствата настоящата касационна инстанция не споделя направените от районния съд правни изводи за недоказаност на извършеното нарушение. Правилно е приложен материалния закон от административнонаказващия орган при реализиране на отговорността по чл. 179, ал. 2, във връзка с чл. 179, ал. 1, т. 5, предложение пето от ЗДвП, за нарушение по чл. 44, ал. 1 от ЗДвП. чл. 179, ал. 2 от ЗДвП е предвидено административно наказание за лице, което причини пътнотранспортно произшествие, поради движение с несъобразена скорост,

неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1, ако деянието не съставлява престъпление. Нормата препраща към ал.1 на чл. 179 от ЗДвП, като в посочената от наказващия орган т. 5 са описани следните нарушения: неспазване предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението.

Според съда, при съставянето на АУАН и издаването въз основа на него НП са спазени изискванията на материалните и процесуални норми. АУАН е съставен след като са събрани относимите към деянието доказателства и след тяхната преценка от актосъставителя. Подробно и пълно е описана фактическата обстановка на нарушението както в акта, така и в НП. Кредитираните от СРС показания на свидетел П. не кореспондират с останалите доказателства по делото, още повече, че същата е съпруга на сочения за нарушител и като такава е заинтересована от изхода на делото. Настоящата съдебна инстанция счита, че действително автомобилът на жалбоподателя не е бил разположен така, че да осигури достатъчно разстояние за разминаване с насрещно движещото се МПС, поради което е налице нарушение по чл. 44, ал. 1 ЗДвП. Не е налице и неяснота при описание на нарушението в АУАН и НП, тъй като всички съставомерни елементи на нарушението са описани по начин, по който правото на защита на нарушителя не е ограничено.

Поради гореизложените съображения, настоящата инстанция намира, че СРС неправилно е отменил наказателното постановление. Спорът е изяснен от фактическа и правна страна и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, подлежи на решаване по същество. Обжалваното решение следва да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно и вместо него да се постанови решение, с което да се потвърди процесното наказателно постановление.

С оглед изхода на спора Д. П. следва да заплати на СДВР, на основание чл. 63, ал. 2 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 10909 по описа за 2020 г. на Административен съд София - град.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, XXI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 165078 от 31.07.2020 г. по нахд № 849/2020 г. по описа на СРС, НО, 121 с-в и вместо него постанови:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 19-4332-026710/17.12.2019 г., издадено от началник група към СДВР, отдел Пътна полиция, с което на основание чл. 179, ал. 2, вр. с ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на Д. И. П. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева за нарушение на чл. 44, ал. 1

от ЗДВП.

ОСЪЖДА Д. П. да заплати на СДВР сумата от 80 (осемдесет) лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.